

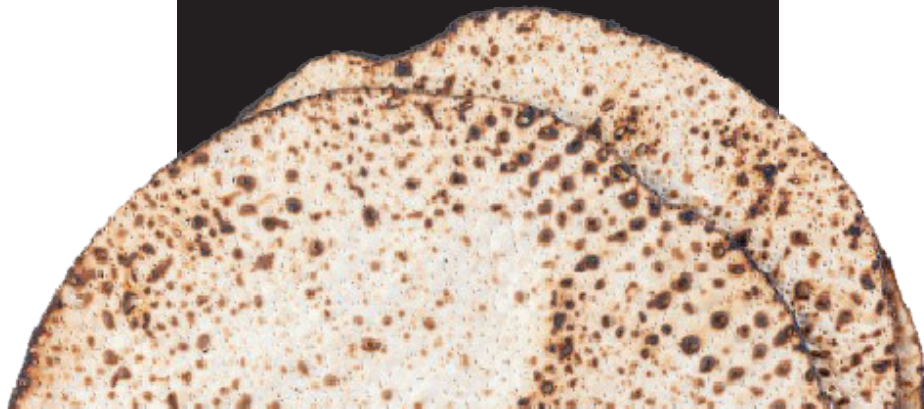
וְהִבֵּאתִי
אֶתְכֶם אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת־יָדִי
לַתֵּת אֹתָהּ
לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב
וְנָתַתִּי אֹתָהּ
לָכֶם מִוְרֶשֶׁת
אֲנִי ה'

ספר שמות • פרק ו' • פסוק ח'

בלבבי משכן אבנה

השיעורים של הרב זמינים ב"קול הלשון"

073.295.1245 | ישראל | 605-313-6660 USA

ארבע לשונות של

גאולה

והוצאתי

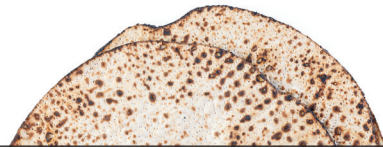
והצלתי

וגאלתי

ולקחתי

בלבבי משכן אבנה

השיעורים של הרב זמנים ב"קול הלשון"
073.295.1245-6660 USA | 605-313-6660

קונטרס
המשך לשיעורי
"ארבע לשונות של
גאולה"

פורסם אחרון בתשפ"ג
12 עמודים

ללקיחת חלק בהוצאות
של הדפסת הספרים
לזיכוי הרבים,
ניתן לצור קשר עם
'בלבבי משכן אבנה'
טלפון: 052.763.8588
פקס: 03-5480529
bilvavi231@gmail.com

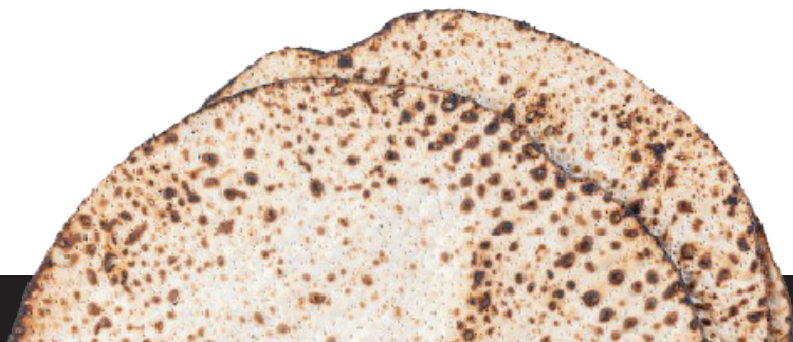
להאזנה לשיעור
בקול הלשון
073-295-1245 ישראל
605-313-6660 USA
ומקיישים: כוכבית [*]
סולמית [#] -
[35003897] -
סולמית [#]

© כל הזכויות שמורות
מידי שבוע יוצא לאור כמה סוגי
גיליונות של הרב, שליט"א.
המעוניין להצטרף
לרשימת התפוצה
ישלח בקשה במייל
bilvavi231@gmail.com
או דרך הפקס
03-5480529

תוכן

תכלית יציאת מצרים - היא הכניסה לארץ ישראל	ד
ב' השמות של ארץ ישראל [ישראל וכנען] תלויים במדריגתה	ד
מדריגת ארץ ישראל מתחלקת לעיבור יניקה ומוחין	ה
א"י במדריגת עיבור	ו
א"י במדריגת יניקה	ה
א"י במדריגת מוחין	ו
ג' מדריגות קבורה בארץ ישראל	ו
מדריגה א' קולטתו לאחר מיתה - מדרגת עיבור	ו
מדריגה ב' קולטתו מחיים- מדרגת יניקה	ז
בא"י יש גלוי של מדריגת הריח אפי' במקום הקבורה	ח
מדריגה ג' החי בארץ ישראל - מדרגת מוחין	ט
שורש הארת המוחין בא"י - מכח המסירות נפש של רחל	ט
לגור בארץ ישראל - רק מכח מסירות נפש	י
שורש התורה מתחיל בכניסה לא"י	י
הכניסה לא"י מדין ביאה	י
המפריע לייחוד בא"י זה אחיזת העכו"ם	יא
המלחמה על א"י [בין בני ישראל לבני ישמעאל] היא בכח המסירות נפש	יא
כאשר יצי"מ אינה בשלימות - מדריגת מצרים מצטרפת לא"י, וא"י היא א'-צר	יב
א"י נקראת ארץ הצבי - שמתגלה בה ההרחבה ללא צימצום וגבול	יג
בכדי לאחוז במדריגת א"י נצרך כח שפורץ את כל הצימצום והגבול - כח המסי"נ ...	יד
לעת"ל יתגלה הארת הכפרה בכל א"י	יד
המהלך השלם - גלוי שעם ישראל הם הממוצע בין הקב"ה לא"י	טו
וְהִבַּאתִי כנגד קוצו של יו"ד - מקום המסירות נפש	טז

מדריגות

האחיזה

בא"י

והגלוי

השלם

של

הארץ

א"י

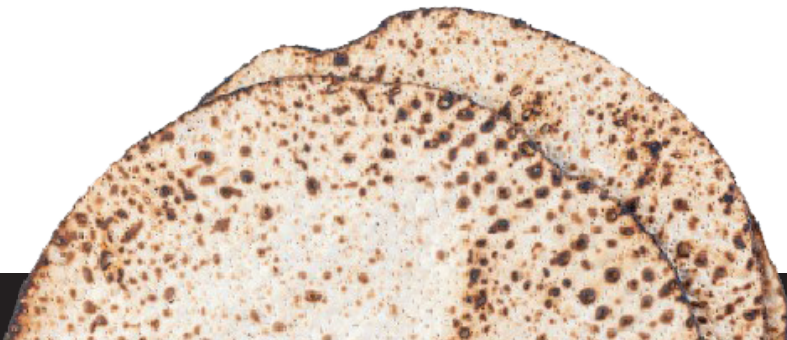
דלעת"ל

תכלית יציאת מצרים - היא הכניסה לארץ ישראל

וְהִבֵּאתִי אֲתֶכֶם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת יָדִי לָתֵת אֹתָהּ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מִוְרֶשָׁה אָנֹכִי
ה'. וְהִבֵּאתִי זֶה הַלָּשׁוֹן הַחֲמִישִׁי שֶׁנֶּאֱמַר בְּגִאוּלַּת מִצְרַיִם
- וְהוֹצֵאתִי וְהַצֵּלְתִּי וְגִאֲלֵתִי וְלִקְחֹתִי וְהִבֵּאתִי. וְלִשְׁטֵט ר'
טֶרְפוֹן, כִּנְגַד הַלָּשׁוֹן הַחֲמִישִׁי תִּקְנֻ חֲז"ל לְשִׁתּוֹת כּוֹס חֲמִישִׁי.
כְּלוּמָר, תִּכְלִית הַיְּצִיָּאָה מִמִּצְרַיִם הִיא לְהַבִּיא אֶת יִשְׂרָאֵל
לֵא"י, וְהִבֵּאתִי אֲתֶכֶם אֶל הָאָרֶץ. א"י הִיא שׁוֹרֵשׁ וְרֹאשׁ לְכָל
הָאֲרָצוֹת כּוֹלֵן, וְכַשֶּׁאֲרֹז"ל (תַּעֲנִית י"ע"א) שֶׁהִיא נִבְרָאָה תַּחֲלִילָה
וְהִיא שׁוֹתָה מִהַגְשָׁמִים תַּחֲלִילָה. וְהִיא הַעוֹמֵק שֶׁל גִּאוּלַּת
יִשְׂרָאֵל.

ב' השמות של ארץ ישראל [ישראל וכנען]
תלויים במדריגתה

וּמִבּוֹאֵר בַּחֲז"ל שִׁישׁ שְׁנֵי מִדְרָגוֹת כְּלִלּוֹת בֵּא"י, הִיא
נִקְרָאת בְּשְׁנֵי שְׁמוֹת [שֶׁכָּל אֶחָד מֵהֶם הוּא שׁוֹרֵשׁ בְּמַהוּת שֶׁל א"י
עֲצֻמָּה], נִקְרָאת אֶרֶץ כְּנַעַן וְהִיא נִקְרָאת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. כֹּאשֶׁר
א"י נִמְצָאת בְּמִדְרָגְתָּהּ הַשְּׁפֵלָה, שֶׁזֶּה בַּעֲיָקֵר בְּזִמְנָה שֶׁהַעֲבוֹר
[שְׁבַע עֲמִים] שׁוֹלְטִים בָּהּ, הִיא נִקְרָאת אֶרֶץ כְּנַעַן שֶׁהַעֲיָקֵר
הוּא כְּנַעַן מִשְׁבַּע הָעַמִּים מִלָּשׁוֹן שֶׁל כְּנִיעָה, שְׁפִלוּת, כְּנוּעַ.
אֲבָל כֹּאשֶׁר הִיא נִמְצָאת בְּמִדְרָגְתָּהּ הָעֲלִיוֹנָה, בְּמִדְרָגַת א"י
גְּבוּהָה מִכָּל הָאֲרָצוֹת כּוֹלֵן, הִיפֶךְ הַכְּנִיעָה שֶׁל כְּנַעַן, [דְּבַר כְּנוּעַ

גבוהה מכל הארצות כולן. זהו בכללות ממש בדברי חז"ל שני שמות כלליים שיש לא"י, ארץ כנען וארץ ישראל.

הוא שפל.] משא"כ כאשר היא נמצאת במדרגתה העליונה היא א"י ישראל אותיות לי ראש כדברי חז"ל הידועים מאוד, היא במדרגת ראש,

מדריגת ארץ ישראל מתחלקת לעיבור ומוחין

א"י במדריגת עיבור

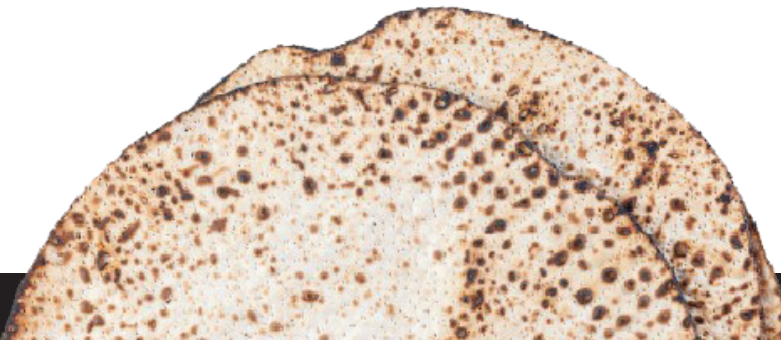
בפרטות בתוך מדרגת א"י עצמה, כידוע סדר הגדילה - קומת אדם ישראל בנפש, יש שלושה שלבים: עיבור, יניקה ומוחין. כאשר נמצאים במדרגה השפלה שנקראת עיבור במדרגת א"י, נכנסים רק למדרגת עיבורה של א"י. זהו שני השבטים ומחצה, ראובן גד וחצי שבט המנשה, שעיקר מקום קביעותם היה מעבר הירדן, עבר מלשון עיבור. זה עבר הירדן. העבר הירדן הוא מדרגת העיבור של א"י, כאשר מעוברת וכעיבורה של עיר, וכלשון הגמרא מעברין את העיר.

וא"כ א"י במדרגתה התחתונה היא ההתרחבות של א"י במדרגה של עיבור. ובדקות יותר, הכח של העיבור שמתגלה בא"י, זה היחס שלה ביחס למקום אחר. א"י ביחס לחו"ל נקראת במערבא, במערבא אמרו. מערבא הוא מלשון עיבור. שזה שם התואר של א"י, כסדר בש"ס: במערבא אמרו.

א"י במדריגת יניקה

המדרגה העליונה יותר היא מדרגת א"י במדרגת יניקה. כשארז"ל שא"י יש מסביבה ז' ימים וד' נהרות. בבחינת היניקה, מים, זהו שורש של השתיה והיניקה, וכלשון הפסוק שנאמר בו - יום כימים, כלומר מתגלה מהים מציאות של יניקה. זו המדרגה השניה של א"י.

הכניסה לא"י נעשית כאשר עוברים את הנהר, כמ"ש הַיַּרְדֵּן יִסָּב לְאַחֲזֹר (תהלים קיד), זהו המדרגה לכניסה של היניקה של א"י. דוגמא בהירה לכך כשארז"ל שביציאת מצרים כשעם ישראל עברו בים, כדברי חז"ל הידוע מאוד שהיונקי שדיים היו יונקים ממיימי הים. כי מדרגת הים היא יום כימים, מדרגת יניקה, זה כח הים. כאשר הם עברו את הכניסה לא"י הם עוברים ממדרגת שני השבטים ומחצה - מעבר הירדן - ממדרגת עיבור למדרגת יניקה, כניסה לא"י במדרגת יניקה. זה מה שהם עוברים בנהר, עולים מהעיבור ליניקה, עוברים את הנהר בדיוקא.

א"י במדרגת מוחין

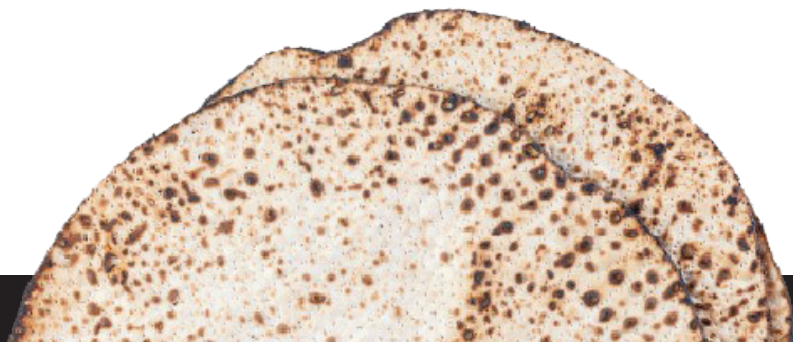
ג' מדרגות קבורה בארץ ישראל

מדריגה א' קולטתו לאחר מיתה -
מדרגת עיבור

ביתר עומק בהקבלה לדברים, מבואר בחז"ל שבתחיית המתים מתי א"י קמים תחילה. יש שלוש מדרגות בכניסה לא"י: יש מי שחי בחו"ל ומת שם והוא נכנס לא"י לקבורה. כמו שמבואר בגמרא (כתובות קיא ע"א) בסוגיא דא"י לגבי עולא - מלשון של עלייה. שמת בחו"ל והביאו אותו לא"י לקבורה. וע"ז הגמרא אומרת אינו דומה קולטתו מחיים לקולטתו לאחר מיתה, יש קולטתו מחיים שהוא חי בא"י ונפטר בא"י, ויש מי שבא לא"י רק למקום הקבורה. א"כ המדרגה התחתונה של הכניסה לא"י היא מדרגה של קבורה.

יש שיטות בדברי רבותינו שמשה רבינו על אף שבקרא נאמר להדיא היכן שהוא מת והיכן שנקבר [בבית פעור מול הר נבו, נון-בו, כמבואר בחז"ל]. בא מלאך והעתיק את גופו של משה רבינו למערת המכפלה יחד עם האבות. שם שורש הגאולה שעתיד משה רבינו לבוא עם האבות ולגאול את ישראל. אבל מ"מ, גם במשה מתגלה צד שהוא נכנס לא"י במדרגת קבורה. בגדר של

המדריגה השלימה היא כאשר נכנסים לא"י עצמה, כמו שמבואר בחז"ל - ששורש החכמה מתגלה בא"י בכלל ובירושלים בפרט. אלו הם החכמה שהתגלתה בירושלים, כלשון חז"ל הידוע: אווירא דא"י מחכים (ב"ב קנח ע"ב), כלומר גילוי של מוחין. זה עצם המדרגה של א"י. א"כ ג' השלבים האלו במדרגת א"י, מדרגת עיבור, יניקה ומוחין, במדרגת העיבור זה עבר הירדן, במערבא אמרו. במדרגת היניקה של הים, שבעה ימים וד' נהרות עוברים את נהר הירדן בכניסה לא"י, זה כבר שלב בכניסה בהדגשה. המדרגה השלמה יותר שמתגלה בא"י היא מדרגה של אווירא דא"י מחכים. בלשון חז"ל כידוע יש גדלות המוחין ויש קטנות המוחין, א"י עצמה בכללות נחלקת לשני חלקים, לכלל א"י ולירושלים ובית המקדש שעליהם נאמר פִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא הוֹרָאָה וְדִבֶּר ה' מִירוּשָׁלַם (ישעיה ב ג), תצא הוראה לישראל, זה מקום של גדלות המוחין. ובערך לגדלות הזו אז כלל א"י זה קטנות המוחין. בערך הכולל קטנות המוחין היא בבל, וגדלות המוחין היא א"י, אבל בפרטות בא"י עצמה יש גדלות וקטנות שבגדלות - זהו מדרגת א"י בכלל וביהמ"ק בפרט.

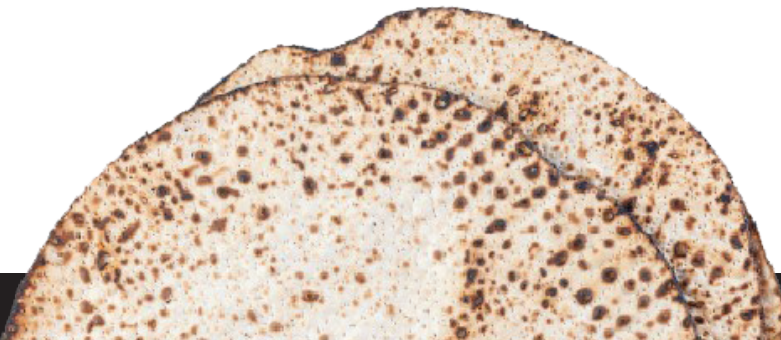
היא במדרגה של אווירא. כאשר האדם יונק בגשמיות בגוף ממש, אז היניקה היא אוכל, אבל בפנים של הנפש - ויפח באפיו נשמת חיים - זה מקום היניקה שהאדם יונק לתוכו את הרוח שנמצאת סביבותיו. ובא"י היניקה היא במדרגה של אווירא דא"י, זה מדרגה של יונק. כשעובר נמצא במעי אמו במקום סגור שהוא מעין מקום שאין בו מקום של אוויר, סגור לעצמו בתוך מעי אמו, כשהוא יוצא לאויר העולם (כלשון חז"ל נדה ל ע"ב) אז מתחיל מדרגת היניקה. (הסוגיא רחבה והוזכר בקצרה ממש.)

מדרגת היניקה בחיצוניותה זה יונק משדי אמו חלב, וגם זה מתגלה בא"י ארץ זבת חלב ודבש. [כמובן, יש חלב אשה וחלב פרי, ושורשם אחד.] אבל הפנימיות של א"י, לא במדרגה התחתונה שיוצא מהעפר, אלא במדרגה של היניקה של הכח הפנימי של היניקה, זה יניקה של רוח. בהגדרה דקה מעט יותר, כאשר אוכלים דבר שצומח מן הארץ, פרי העץ וכד', אז בעצם זה דבר שהיה מתוך הארץ ממדרגת העיבור ועכשיו נאכל, זה נקרא העיבור דתיקון של א"י. יש את העיבור מצד קולטתו במיתתו שהוא בא ונקבר בא"י, ויש את המדרגה היותר עליונה של העיבור שהוא אוכל מדבר שיוצא מן הארץ

קבורה כבר הוזכר פעמים הרבה שזהו גדר של עיבור, כמו שעובר נמצא במעי אמו - כך האדם כאשר הוא מת והוא נקבר באדמה, אדמה זה אותיות אם, האדמה היא בבחינת אם, ומצד כך הגמרא (סנהדרין) מקבילה את הקבורה לאחר המיתה לזריעה. כמו שזורעים גרעין באדמה והוא צומח, כך כאשר האדם נקבר באדמה זה זריעה לתחיית המתים, זורעים בדמעה שזה שורש המיתה, ברינה יקצרו בתחיית המתים.

מדרגה ב' קולטתו מחיים - מדרגת יניקה

מ"מ א"כ, המדרגה התחתונה של הכניסה לא"י היא כניסה במדרגה של קולטתו לאחר מיתה, והוא נקבר בא"י. המדרגה העליונה יותר, אדם שעיקר חייו לא היו בא"י, אבל הוא בא לא"י ונסתלק בה. זה מדרגת קולטתו מחיים. הוא נמצא במדרגת היניקה בא"י, מדרגת היניקה בא"י כלומר, עיקר היניקה זה מתגלה מה שהאדם שואף ומכניס לתוכו זה יניקה. אז בהתגלות זה מתלבש בנוזל במים בחלב וכדו', שאוכלים. אבל לא"י שהיא ארץ זבת חלב ודבש עיקר החיים שמתגלה בה זה אווירא דא"י. המדרגה התחתונה שמתגלה בא"י זה ארץ בבחינת ארץ זבת חלב ודבש. זה פירותיה של א"י, זה הפירורין שלה. אבל עיקר מדרגתה

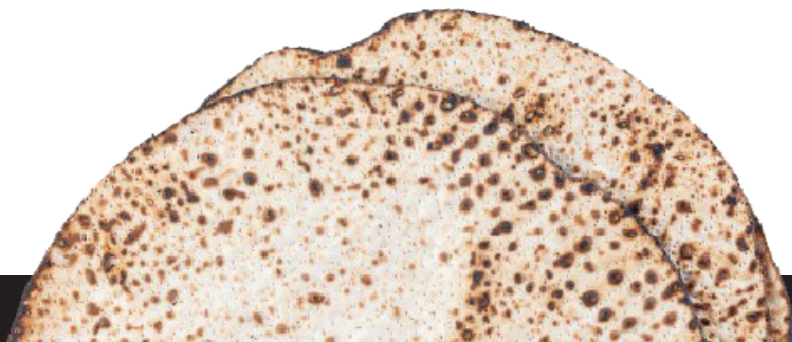
(דברים לב מג), ממקום כפרתו - משם הוא נברא, ממקום המזבח, וכל מי שקבור בא"י הוא כמי שקבור תחת המזבח. וכשהוא קבור שם (להבין עמוק) הוא קבור במקום של קדושה, שהדם שהיה נשפך שם היה ספוג באדמה, היפך שופך דמים דקלוקל מתגלה שמי שקבור בא"י - הקבורה שלו היא בשפיכת הדם. וְאֵת כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ.

בא"י יש גלוי של מדריגת הריח אפי' במקום הקבורה

יתר על כן מבואר בגמרא, שבבית שני כאשר עלו לא"י לבנות את הבית הריחו את ריח האברים ממקום המזבח וכך ידעו היכן מקום המזבח, כלומר זה עלה למדרגה של ריח, מקום היניקה של האוויר. עיקר מקום האכילה הוא בפה, עיקר מקום היניקה של האוויר הוא בחוטם, [גם בחוטם וגם בפה אבל עיקרו בחוטם] ויפח באפיו. ומקום המזבח שהוא מקום הקבורה שהוא העיבור דתיקון דא"י - מתגלה בו העומק שהדם שם זה לא במדרגה של שִׁפְךָ דָם הָאֲדָם בְּאֲדָם דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ (בראשית ט ו), אלא זה עולה למדרגה של דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ. ויתר על כן, הריח של האברים שיש שמה - אז הוא קבור כביכול תחת מקום המזבח והוא כל הזמן

זבת חלב ודבש, הוא יוצא מן הארץ. הוא יוצא ממקום של עיבור, זהו העיבור העליון שמתגלה בא"י. ובעומק, כל פירות כמו שהוזכר נקראים פירות מלשון פירורים. אבל בא"י אפילו העיבור שלה היא ההיפך של הפירורין זה האחדות. זה סוד ארץ, א-רץ דתיקון של א"י, היפך הא-צר. ומצד כך זה ארץ זבת חלב ודבש, ראשי תיבות אחד, ארץ חלב דבש, זה א"י שהוא אחד. גם הפירות של א"י הם במדרגה של אחד. נתבאר א"כ שהפירות זה המדרגה של העיבור דתיקון, לא רק באופן של קולטתו מיתתו.

אבל למעלה מכך האווירא דא"י, היא במדרגה של יניקה ששייך שם אופן של האווירא, זו המדרגה העליונה. ויתר על כן, העיבור עצמו כיון שנתבאר שהפירות שיוצאים ממדרגת א"י אז הפירות הם במדרגה העליונה יותר, במדרגה של אחד שזהו החלב ודבש של א"י, ארץ זבת חלב ודבש ראשי תיבות אחד כמו שנתבאר, גם הקבורה של א"י היא לא עיבור כשאר המקומות של אנשים שנקברים באדמה כפשוטו. אלא כמו שמבואר שם בגמרא, שהנקבר בא"י כאילו נקבר תחת מקום המזבח, ששם מקום יצירתו של האדם. כשהוא נקבר שם על זה הגמרא דורשת את הפסוק וְכִפֹּר אֶדְמָתוֹ עִמּוֹ

המקדש בחלקו בין כתפיו שכן בזכות שנולד בא"י [בשונה משאר השבטים] כמ"ש וַתָּמָת רָחֵל וַתִּקְבֹּר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָתָה הוּא בֵּית לָחֶם (בראשית לה יח). וצורת הלידה היתה וַיְהִי בְּצֵאת נַפְשָׁה כִּי מָתָה מוֹנַח כֵּאֵן בַּעֲוֹמֶק דְּבָרֵי חַז"ל שְׁבִימִין נולד מכח המסירות נפש של אמו. וכמבואר בגמרא (ברכות) שג' דברים נקנים בייסורים ואחד מהדברים זה א"י, א"י נקנית בייסורים ובעומק זה הייסורים של המסירות נפש, וַיְהִי בְּהִקְשָׁתָהּ בְּלִדְתָּהּ וַתֹּאמֶר לָהּ הִמְלִידָת אֵל תִּיָּרָאִי כִּי גַם זֶה לָךְ בֶּן. א"כ בנימין נולד במדרגה העליונה של מסירות נפש, שם מתגלה השורש של אווירא דא"י מחכים, חכמה מאין תמצא כל הזמן, זה אור של בנימין שנולד בא"י שבית המקדש בחלקו. שביהמ"ק כידוע, הוא מקום שכולו מסירות נפש מעקדת יצחק, וזה סדר כל עבודת הקרבנות, כאילו הקריב את נפשו ואת עצמו [כדברי הרמב"ן בתחילת ויקרא], כידוע. מ"מ א"כ, הפנימיות של גדלות המוחין שמתגלה בא"י בכלל ובירושלים בפרט, מקום שתצא ממנו תורה והוראה לישראל בית המקדש, היא ההארה של חלקו של בנימין של האור של המסירות נפש. זו המדרגה העליונה של גדלות המוחין שמתגלה בא"י כמו שנתבאר.

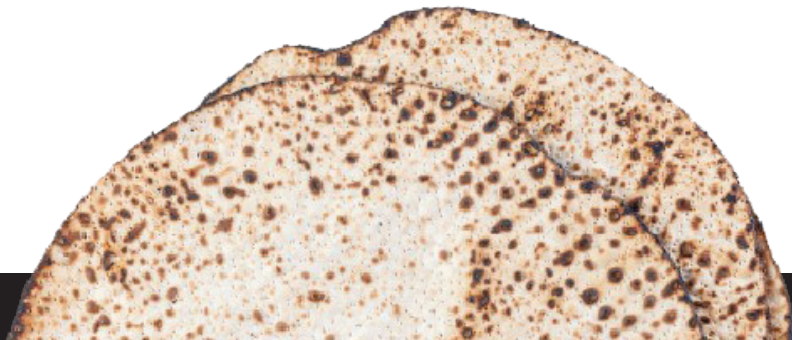
מריח את האברים שהקרבנות באים לכפר, זה וְכִפֹּר אֶדְמָתוֹ עִמּוֹ, זה עומק העיבור של א"י במדרגת הקבורה.

מדריגה ג' החי בארץ ישראל - מדרגת מוחין

מ"מ א"כ, המדרגה התחתונה הוא מי שנקבר בא"י, המדרגה השניה הוא מי שיונק אווירא דא"י, אבל זה רק יניקה של האוויר. המדרגה היותר עליונה זה הגדלות המוחין, אווירא דא"י מחכים. מי שחי בא"י את ימיו, ולא רק בא אליה ומת אינו דומה קולטתו מחיים לקולטתו ממיתה, אבל יש מי שקולטתו מחיים, תשב אנוש עד דכא עד דכדוכו של נפש, ושם קולטתו מחיים, הוא יונק רק את האווירא דא"י. אך מי שחי בא"י, מקל נועם תלמידי חכמים שבא"י בבחינת אווירא דא"י מחכים, ההארה שהם מקבלים בא"י היא הגדלות המוחין של האווירא שגנוז בא"י. זו המדרגה העליונה של מדרגת א"י.

שורש הארת המוחין בא"י - מכח המסירות נפש של רחל

ביתר עומק, הִקְכָּמָה מֵאֵין תִּמְצָא (איוב כח יב) השורש של החכמה שמתגלה בא"י מבואר בחז"ל (מכילתא), מפני מה זכה בנימין שבית

ל גור בארץ ישראל - רק מכח מסירות נפש

יתר על כן, א"י היא שורש הבריאה כמבואר בגמרא ביומא, שא"י נבראה תחילה לכל הארצות כולן. תחילת הבריאה בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, ומבואר בחז"ל [כמו שמביא רש"י] אמר רבי יצחק, לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחדש הזה לכם, שהיא מצוה ראשונה שנצטוו ישראל, ומה טעם פתח בבראשית, משום כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים, שאם יאמרו אומות העולם לישראל, ליסטים אתם, שכבשתם ארצות שבעה גוים, הם אומרים להם, כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם, וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו, כלומר כל התורה כולה התחילה מדין א"י. אסתכל באורייתא וברא עלמא, להבין עמוק, כשמסתכלים באורייתא של מאין תמצא, הברא עלמא זה א"י, כשמסתכלים בהשתלשלות של התורה, נבראים שאר כל המקומות כולם. א"י כמו שנתבאר במדרגת בנימין בצאת נפשו זה כח של מסירות נפש, ולכן מי שרוצה לדור בא"י צריך מסירות נפש, אם לא הוא לא דר במדרגת א"י, בגופו הוא נמצא

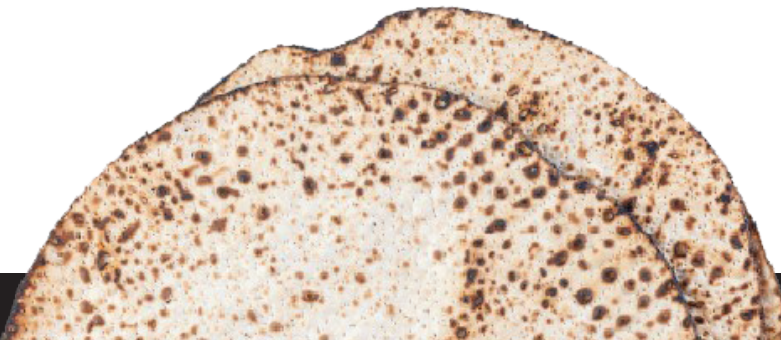
בא"י, האדמה קולטת אותו, יש לו יניקה, אבל אין לו מוחין שלמים מוחין דגדלות - א"י כולה מסירות נפש היא מגלה את שורש החכמה של מאין תמצא, אסתכל באורייתא במאין תמצא - וברא את א"י. זה א"י נבראת תחילה.

שורש התורה מתחיל בכניסה לא"י

השורש א"כ של כל התורה כולה מתחילה בא"י, המילה ארץ היא המילה השביעית בתורה, בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, זה התפיסה של א"י, של שבעה מדרגות כמבואר בחז"ל שירדה שכנה עד שהיא שרתה בא"י, ומצד כך סביבותיה יש לה ז' ימים וד' נהרות, זה שורש המוחין דגדלות של הנהורא נהורא ופשטיה. זה עומק ההארה.

זכניסה לא"י מדין ביאה

מ"מ א"כ שורש התורה עצמה מתחילה בכל סוגיא דא"י. כמובן זה מונח בדקות במילה בראשית עצמה. ישנם כמה וכמה צירופים שמנו רבותינו למילה בראשית, צירוף נוסף שיש למילה בראשית - השורש של המילה ביאה, ב-י-א, שאר האותיות א-ש-ת. [צירוף של שני מילים בהכפלה של חלק מהאותיות]. והבאתי אתכם אל הארץ הזאת. בפשטות והבאתי זה

מפניכם. ועומק סיבת הדבר להבין עמוק, כל זמן שיש עדיין עכו"ם בישראל אז חסר במדרגת הביאה! כי הרי ביאה היא במקום שאין שם אלא הוא והיא. וכל זמן שיש עכו"ם בא"י חסר העומק של הייחוד שיש כאן רק החתן והכלה של מדרגת הביאה בכניסה לא"י. וכידוע מדברי חז"ל האחיזה של העכו"ם בא"י, זה מכח שבני ישמעאל נימולו, יש להם אחיזה באחרית הימים בא"י. כלומר, העומק של האחיזה שלהם - הם אווזים במקום הייחוד באות ברית קודש בכך שהם הם נימולו, והם באים להפקיע ע"י כן את הייחוד של כנסת ישראל עם המקום של א"י בזה שהם נמצאים בא"י אז הם מעכבים את העומק של הכח של הייחוד.

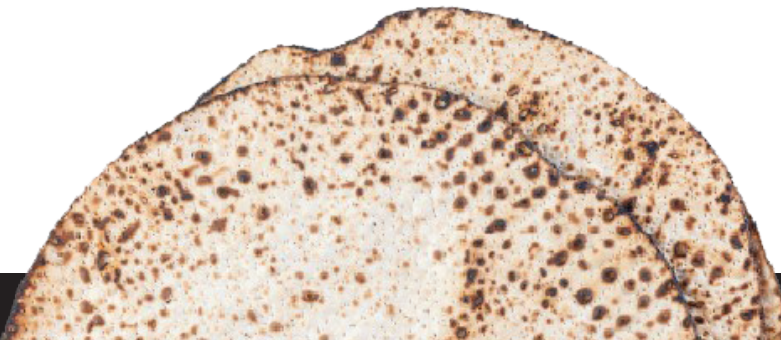
דומלחמה על א"י [בין בני ישראל לבני ישמעאל] היא כח המסירות נפש

ולפי מה שנתבאר ששורש האחיזה בא"י היא במדרגה של בנימין, שנולד בצאת נפשה של רחל במסירות נפש. מכך כך בני ישמעאל שבאים לאחוז בא"י מצד הקלוקל ומצד הארץ כנען שבה, אז הם אווזים בה במסירות נפש, כי הם באים לעקם את העומק הפנימי של האור שגנוז בא"י שהוא אור של מסירות נפש. זה ה"זה לעומת זה", זה לא מעכב כמו שאר

לשון של הבאה, אבל בעומק הכניסה לא"י היא מדין ביאה. בכללות ממש בקצרה - האשה נקנית בכסף בשטר ובביאה, כסף היה בבית הים, בעיקר בקריעת ים סוף ומעט ביציאת מצרים. שטר היה בתורה שנקראת שטר כתובה. וביאה היתה בכניסה לא"י, זה והבאתי אתכם. והביאותים אל הר קדשי ושמותים בבית תפילתי. זה עד שמגיע למקום ביהמ"ק שנקרא חדר המיטות שהוא מקום הייחוד הגמור והשלם.

דומפריע לייחוד בא"י זה אחיזה העכו"ם

נבין עמוק, בראשית מתחיל בייחוד השלם. ובמקום זה מתגלה בא"י במדרגה של ביאה. זה מקום שהארץ נקראת ישראל ומי שיושב עליה הוא ישראל. זה ייחוד האדם והמקום בהגדרה אחת, בהגדרה העמוקה שלה זה ייחוד של ישראל וקודשא ב"ה בא"י. וזו המדרגה של הביאה, כמו שבביאה בשונה מכסף ושטר שאפשר לעשותם בכל מקום, ביאה צריך להיות במביאה לביתו, שם מקום הביאה. א"י היא בחינת מדרגת הביאה של עומק הייחוד. אך עדיין לא היה אחיזה גמורה בא"י, שבע שכבשו ושבע שחלקו, מעט מעט אגרשנו

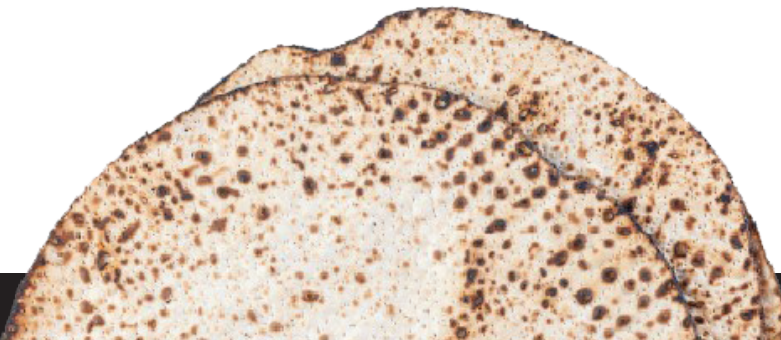
בניהם חשובים כמותם. אך בספורנו וביתר חידוד באור החיים (על אתר), שהכניסה מותנית במה שנאמר קודם לכן בפסוק, וידעתם כי אני ה'. וכשאין את הוידעתם כי אני ה', ההבטחה של והביאותי לא מתקיימת, ואם יתקיים וידעתם כי אני ה' אלוקיכם - אז יתקיים והביאותים. כל הדר בא"י דומה כמי שיש לו אלוק, יש לו ידיעה באלוקות. זה וידעתם כי אני ה'. הם לא זכו להיכנס לא"י, ולכן א"י לא נתקבלה על ידיהם באופן של שלמות.

כאשר יצי"מ אינה בשלימות - מדרגת מצרים מצטרפת לא"י, וא"י היא א'-צר.

ובעומק א"כ, היציאה ממצרים לא היתה שלמה. מצד התפיסה התחתונה של א"י, כשלא זוכים לצאת ממצרים לא"י בשלמות, זה מצרף את ה"מצרים" לא"י, וא"י הופכת להיות א'-צר. ודוגמא בהירה לכך, מבואר בגמרא (מגילה ג.) שכאשר תרגמו את התורה נזדעזעה א"י ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה. וזה דווקא ארבע מאות דמבואר בגמרא (פסחים) ששיעור ארץ מצרים היא ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה, כלומר כאשר מתגלה שהתפיסה של א"י היא מדרגת מצרים א"י מזדעזעת ארבע

המלחמות שיש בכל העולם כולו, מלחמה על מקום פלוני, אלא עומק המלחמה על א"י היא על אחיזת ישראל בא"י. ואחיזת ישראל בא"י כמו שנתבאר היא במדרגת הלי ראש, ראשו מגיע השמימה, מדרגת המוחין דגדלות במדרגה של מאין תמצא של מסירות נפש, אז כנגד כך עומד כח שמעכב את היחוד של הכניסה לא"י - והבאתי לשון של ביאה - יש כאן כח זר שמעכב את הדבר באופן של מסירות נפש, זה הזה לעומת זה של אחיזה בא"י.

לפי"ז ביתר עומק, סתם "ארץ" בלשון הפסוק ובלשון חז"ל זה א"י ישראל. ה"ארץ" בה' הידיעה זה א"י. כמו שהוזכר, בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ, יש שמים ומהשמים משתלשל ארץ, ותחילת הארץ היא ארץ ישראל כמבואר בגמרא ביומא, מכאן ואילך מתפשטים כל הארצות כולן. ארץ יש בה שני צירופים של דבר והיפוכו, א'-צר וא'-רץ. מצד הא-צר זה מדרגת הצמצום של א"י. יוצאים ממצרים לא"י וכשלא זוכים לצאת ממצרים בשלמות, במקום שיהיה והביאותים - הם היו צריכים בעצמם להיכנס לא"י, וכמו שהעיר האבן עזרא (על אתר) שהם הרי לא נכנסו לא"י, במדבר הזה ימותו והרי הקב"ה נשבע והביאותים. וביאר האבע"ז:

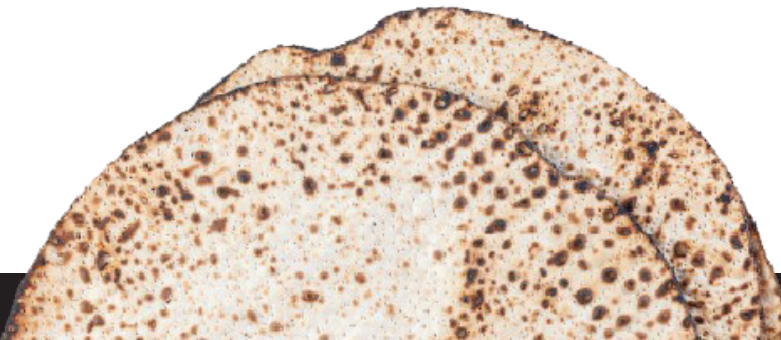
זה ר"ת צדיק באמונתו יחיה, כלומר מתגלה בא"י מדרגה שאין בה צמצום, מדרגה של אור אין סוף. כאשר לא זוכים - גולים מעל אדמתם, כמבואר בחז"ל שהארץ מצטמצמת כי היא הופכת להיות מדרגה של ארץ כנען, זה מה שהוזכר בראשית הדברים, בזמן שישראל לא עליה היא במדרגה של כניעה, והיא מצטמצמת. אבל כשיושבים עליה מתגלה המדרגה העליונה בית בתפארתו, מדרגת בית המקדש בשלמות, ומדרגת הארת המוחין בשלמות, ומתגלה התורה בא"י של הארוכה מארץ מידה. שזה מדרגת המוחין דגדלות. ורחבה מני ים - גם היניקה שהיא במדרגת יניקה של ים, גם היא מתרחבת. זה המדרגה העמוקה של א"י, ארוכה מארץ מידה ורחבה מני ים.

ויתר על כן, גם מדרגת הקבורה - כל הנקבר בא"י כאילו נקבר תחת המזבח, וְכִפֹּר אֶדְמָתוֹ עִמּוֹ ושם מריח את ריח הקרבנות כמו שנתבאר - צירוף של מזבח החיצון עם המזבח הפנימי שהוא ריח הקטורת, א"כ בעומק מאיר האור של הריח. כאשר בית המקדש היה קיים היה הריח מתפשט מבית המקדש עד יריחו כמבואר בחז"ל שהוא מלשון ריח. אך לעתיד הריח יתפשט כמו שהיה במתן תורה בכל העולם כולו. זה גם מדרגת העיבור של א"י שמתרחב

מאות פרסה, כשיעורה של מצרים שהיא ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה, מתגלה המדרגה הנפולה של א"י, זה נקרא נזדעזעה א"י, היא מזדעזעת להתקרב למצרים מצד הקלקול. ובעומק נאבד המדרגה העליונה של א"י שהיא במדרגה של מאין תמצא, שורש החכמה, דייקא כאשר יש נפילה של חכמה תרגום התורה מצד נקודת הקלקול. וזה א"כ הצד התחתון שהיא במדרגה של ארץ, א-צר, מצרים.

א"י נקראת ארץ הצבי - שמתגלה בה ההרחבה ללא צימצום וגבול

במדרגה העליונה של א"י היא נקראת ארץ מלשון א-רצ, כסדר, ארץ - א'-רץ. ולכן בדברי חז"ל (גיטין ועוד) ארץ ישראל נקראת ארץ הצבי, כמו שצבי העור שלו אינו מכיל את הבשר שלו אלא הוא מתרחב ומתפשט כפי הצורך. מונח כאן עומק עצום בא"י, כל שאר הארצות נאמר בהן לשון חז"ל, הן הן גבולות עולם, גבולות. ומצד כך יש גבולות לא"י כמפורש מקומם בקרא. אך כמו שהוזכר ששני השבטים ומחצה נקבעו בעבר הירדן, זה מדין כיצד מעברין את העיר, זה ההרחבה של א"י, וזה השורש של מה שא"י מתפשטת מעבר לגבולה. ובעומק מה שא"י מתפשט ארץ הצבי, דכידוע עד מאוד צבי

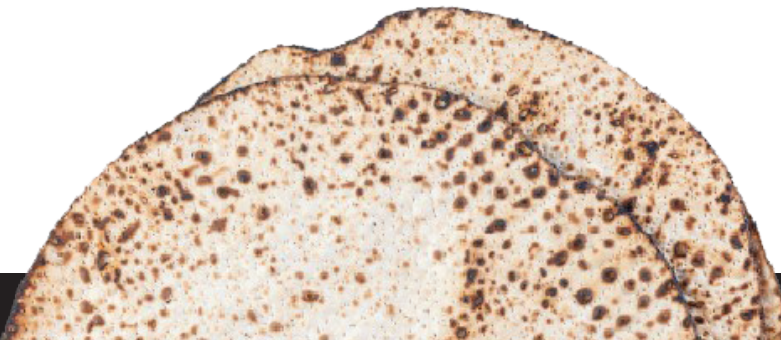
דא"י מחכים. כבר הוזכר פעמים רבות, אור ר"ת אורך ורוחב, ארוכה מארץ מידה ורחבה מני ים. זה הפנימיות א"כ של האור הפנימי שמתגלה בא"י. וזוהי המעלה העליונה של הישיבה בא"י, שמאיר בה את האופן של האחיזה בא"י באור הפנימי של האור של המסירות נפש, הוא נעשה כלי לאור א"ס.

החידוש הוא נורא, שהרי נתאווה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים, ואסתכל באוריייתא וברא עלמא. א"כ תמיד גילוי האור א"ס הוא באור. כאן החידוש שהגילוי של האור א"ס מתפשט בארץ. זה הנתאווה להיות לו דירה בתחתונים. נתאווה להיות לו דירה בתחתונים הוא שיהיה גילוי של האור א"ס לתתא, בעולם התחתון. מצד עבודת הנפש זה כח ההתבוננות בתקיעת הדעת באור א"ס, שהאור א"ס כביכול ניצוץ אין סוף בורא ונברא מאיר בנפש האדם, זה במדרגת נפש. אבל ישראל וארץ ישראל, אחדות הארץ עם המקום, הם מאירים את האור שאין העולם מקומו אלא הוא מקומו של עולם, וזה מאיר אבל במקום הפשוט של א"י. זה האור של א"י שמאיר לעתיד לבוא, שהאתערותא דלתתא היא ע"י האור של המסירות נפש כמו שנתבאר.

מהיניקה של האור השלם של א"י. זה נקרא אווירא דא"י מלשון של מה שמריחים באוויר זה העומק של התיקון בא"י.

בכדי לאחוז במדריגת א"י נצרך כח שפורץ את כל הצימצום והגבול - כח המסי"נ

א"כ פנימיות מדרגת יישוב א"י, כאשר ארץ בחורבנה היא נקראת כנען, אך כאשר היא ביישובה - היפך היבשה של הים, של החורב, זה הופך להיות יישוב "יש-בו" - מתגלה המדרגה של מתפשטת ארץ הצבי, צדיק באמונתו יחיה, וידעתם כי אני ה' שזה התנאי של והבאתי אתכם אל הארץ, מכח כך מתגלה העומק של א"י שהאור שמאיר בה הוא אור שאין לו גבול. אבל כדי לזכות למדרגה הזו של א"י צריך את האחיזה של בנימין בארץ ישראל, ויהי בצאת נפשה, מסירות נפש זה הכח שפורץ את כל הגבולות כולם. בכדי לאחוז בא"י שיהא המדרגה של האחיזה בארץ ישראל הפנימית, אוחזים בה מכח האור של מסירות נפש, זה האתרעותא מתתא לעילא, וע"י כן מלעלא לתתא מאיר האור של הא"ס, וע"י כן הארץ מתרחבת - ארוכה מארץ מידה ורחבה מני ים - נעשה בה מציאות של אור שלם. זה אווירא

ל
עַתָּה יִתְגַּלֶּה הָאֵרֶת הַכִּפְרָה בְּכָל
אֲדָמָה

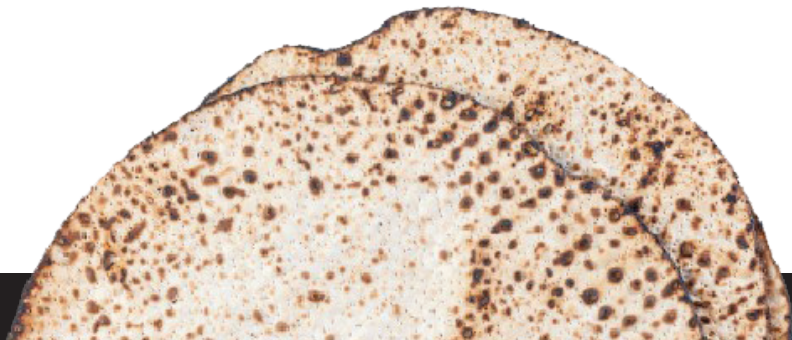
לעת"ל יתגלה הארת הכפרה בכל

להבין ברור האור הזה במדרגת זמן זה נקרא אור של יוה"כ, ימים יוצרו ולא אחד בהם, זה יום הכיפורים שהו יום אחד של הקב"ה. עיצומו של יום מכפר [לחד מאן דאמר]. אך כמו שנתבאר שארץ ישראל אפילו במדרגה התחתונה שלה, [מצד מוחין-יניקה-ועיבור], במדרגה של העיבור העליונה זה מדין הפירות, במדרגה של העיבור התחתונה זה מדין הקבורה, אינו דומה קולטתו מחיים לקולטתו לאחר מיתה. אך גם בקולטתו לאחר מיתה, כל הקבור בא"י כקבור במקום המזבח, וְכִפֹּר אֲדָמָתוֹ עֲמֹ. נמצא שאפילו המדרגה התחתונה של א"י היא מכפרת. בחז"ל מבואר על כמה וכמה רשעים, שכיון שנקברו בא"י יש להם כפרה, יש להם חלק בתחיית המתים, וְכִפֹּר אֲדָמָתוֹ עֲמֹ. נמצא שא"י היא כולה כפרה. רק עכשיו הכפרה של א"י היא רק דין מזבח החיצון וְכִפֹּר אֲדָמָתוֹ עֲמֹ, מקום כפרתו משם הוא נברא. יוה"כ בזמן כבר מתגלה האור שהכפרה מבית קודש הקודשים מקום שמחובר לשמים, שמחבר שמים וארץ, אבל כשיתגלה האור של א"י בשלמות במהרה בימינו, יתגלה שכל הקבור בא"י לא מאיר בו

רק ההארה של מזבח החיצון וְכִפֹּר אֲדָמָתוֹ עֲמֹ, אלא מאיר בו המזבח הפנימי של ריח הקטורת של העבודה המיוחדת של הקטורת ביוה"כ. ויתר על כן, של הכניסה של לפני ולפנים לבית קודש הקודשים. והאור של א"י כולו כפרה כל השנה כולה, זה האור שמאיר לעתיד לבוא, אין שם עוון, עכשיו זה מאיר במידת מה רק בירושלים, אין אדם לן ובידו חטא, אבל לעתיד לבוא האור מאיר בשלמות בכל א"י. ויתר על הארץ מתפשטת, ויתר על כן ממקום קודש הקודשים מזבח מתפשט למזבח הפנימי ומתפשט למזבח החיצון, לכל ארץ ישראל, ובהרחבה של א"י שארוכה מארץ מדה ורחבה מיני ים - זה השורש הפנימי של ההארה של האחיזה בא"י. זה תכלית יציאת מצרים.

המהלך השלם - גלוי שעם ישראל
הם הממוצע בין הקב"ה לא"י

והוצאתי והצלתי וגאלתי ולקחתי והבאתי. אז יש הוצאה ממצרים כפשוטו. בלשון של תורה כמו שאדם מביא אשה אל תוך ביתו יש מה שהוא מוציא אותה מתוך ביתו, כתב לה גט כריתות ושלחה מביתו, מוציאה מביתו. היציאה ממצרים היא מדרגה של יציאה, הכניסה לא"י היא מדרגה של ביאה, [כמו שנתבאר

המסירות נפש. זה המקום הנעלם, זה המקום הבלתי מתגלה כמו שביארו רבותינו כידוע את מה שנאמר אצל עמלק ששאלו בנ"י היש ה' בקרבנו אם אין, כלומר, לא ח"ו כפשוטו, אלא האם הוא מתגלה באופן של אין או שמתגלה באופן של יש. ומחמת כך הכוס החמישי של הגאולה הוא נעלם, [לחד מ"ד], הוא נעלם משום שהוא כנגד והבאתי, כנגד הכניסה השלימה לא"י, כנגד הקוצו של יו"ד הבלתי מושג, כנגד האור של המסירות נפש, כנגד האין שמאיר בו האור א"ס. כל זמן שלא מאיר הא"ס בשלמות לתתא - אז נשאר מיצרים וגבולות, אז אין יציאה שלמה ממצרים. אבל כאשר מאיר האור א"ס בשלמות, זה התכלית של הוהוצאתי והצלתי וגאלתי ולקחתי והבאתי אתכם אל הארץ, עלייה שלמה בחזרה לא"י, יוצאים ממקום המיצרים ונכנסים למקום השלם שהוא א"י שהוא כלי לאורו ית"ש. כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

פסח 076 ארבע לשונות גאולה והבאתי תשפ"ג
מספר שיעור בקול הלשון 35003897

בהרחבה] הייחוד הגמור. והייחוד הגמור הוא בכל הנבראים כולם, אבל השורש של הגילוי הוא הישראל, והשורש של הגילוי הוא בא"י - שורש הגילוי הוא במדרגה שיש צירוף של האדמה עצמה, שהארץ עצמה מצטרפת לאור אין סוף כמו שנתבאר, זה הביאה השלמה, זה ב-א ששניהם הופכים לאחד. והעומק ששנים הופכים לאחד כמו שנתבאר בהתחלה, יש מהלך של ייחוד ישראל בא"י, יש מהלך של ייחוד ישראל עם הקב"ה בא"י, והמהלך השלם מגלה שישראל הם הממוצע בין הקב"ה לארץ שהרי הם עוסקים בתורה ומגלים את העולם, וע"י כן מתגלה שהאור אינסוף מתגלה בארץ עצמה, זה השנים שהופכים להיות מציאות של אחד, זה והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפילתי, והבאתי הלשון החמישי של הגאולה.

והבאתי כנגד קוצו של יו"ד - מקום המסירות נפש

פשוט וברור כידוע מאוד, ארבעה לשונות של גאולה כנגד ארבעה אותיות של הויה. והגאולה האחרונה היא כנגד קוצו של יו"ד, שזה מקום

